

faktisk formår. Det kan allerede gennemføres inden for den eksisterende lovgivning.

Hvis regeringen virkelig ønsker at gøre noget ved den organiserede kriminalitet, som i parentes bemærket er betydelig mere og andet end det, rockerne laver, og hvis skjulte og mere raffinerede bagmænd sikkert skal søges anderledes diskrete steder end i rockerborgene, er det vores opfattelse, at politiet allerede i dag er i besiddelse af ganske gode redskaber.

Dér, hvor der er behov for at sætte ind, er i efterforskningen af økonomisk kriminalitet og kortlægning af pengestrømme. Det er i øvrigt værd at mærke sig, at det ikke var politiet, men skattevæsenet, der fældede gangsteren Al Capone i Chicago.

For os at se er det at foregøgle befolkningen, at der nu sker noget. Nu forbydes rockeruvæsenet. Nu har regeringen vist styrke og tegnet en streg i sandet. Problemet er imidlertid, at sådan en streg i sandet samtidig er indledning til en retspolitisk ørkenvandring med de borgerlige som vejvisere. Og hvad er de videre perspektiver? Denne gang er det rockerne, men hvem er det næste gang? Kunne det blive en fagforening, en faglig klub, som ved at etablere fysisk blokade mod en strejkeramt virksomhed ville kunne mistænkes for at ville opnå sine mål gennem brug af voldelige midler? Åbnes der for en sådan mulighed for at forbyde rockergrupper, er der skabt grundlag for at forbyde andre grupper i samfundet. Og her står Enhedslisten af.

Formanden:

Er hr. Peter Duetoft i salen? Det er godt, han er meget velkommen.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at sige tak til statsministeren for en flot, en konkret og en skarp tale. Jeg synes, at statsministeren gjorde klart op med meget af det, der bekymrer mennesker i dag, og derfor er al den snak, der har været tidligere i dag fra dele af oppositionen om, at statsministeren ikke gjorde noget konkret, efter min opfattelse pjat, for jeg mener, at det er en af de bedste åbningstaler, der har været holdt i en lang årrække. Det vil vi gerne sige tak for.

Det har altid været CD's opfattelse, at hvis socialdemokrater og borgerlige samarbejder, giver det stabilitet. Det er vores opfattelse, at statsministerens tale netop havde den balance i sig, at den på den ene side understregede det

socialt ansvar, og på den anden side viste en række klare holdninger eksempelvis til retssikkerheden og indsatsen mod vold.

Stabilitet og samarbejde giver tryghed, og tryghed er jo meget dansk. Det betyder, at man kan planlægge, det betyder, at man kan tjene penge, og det betyder, at man kan investere. Men alt i alt betyder det fremgang for det danske samfund, for det danske samfund er et samarbejdssamfund og ikke et modsætningsamfund. Det er ikke hos os klasse mod klasse eller rabiater mod rabiater, det er ikke erhvervslivet mod social velfærd eller privat mod offentlig; eksempelvis er erhvervslivet fundamentet for vores sociale velfærd. Der er en tæt sammenhæng mellem erhvervslivets muligheder for at tjene penge og den sociale velfærd, vi kan have i vort land. Derfor er den erhvervs politik, som statsministeren også gjorde meget ud af, uendelig vigtig set i den socialpolitiske sammenhæng.

Det betyder, at rammebetingelserne for erhvervslivet skal være i orden, og det betyder, at vores uddannelsessystem, vores forskning og vores infrastruktur skal være i orden. I sammenhæng med infrastrukturen vil jeg da godt understrege den holdning, der allerede kom ind i forbindelse med debatterne i foråret om »Energiplan 2001«, nemlig at vores indsats for miljøet naturligvis skal være effektiv, men at den i høj grad skal foregå internationalt, og at den i høj grad skal vurderes ud fra det, vi kan få for pengene. Vi skal ikke lave noget i Danmark, som er ekstremt dyrt, for at opnå et miljømål, hvis vi kunne opnå langt mere andetsteds.

Den holdning håber jeg vil præge regeringen i det kommende år, og jeg vil godt til statsministeren sige, at vi altså ikke endnu har glemt Avedøre 2-diskussionen, som er en væsentlig del af den miljøindsats, hvor vi skal bruge pengene. Jeg vil bare lige benytte lejligheden til at minde om det og så ellers ikke gøre mere ud af den diskussion.

Erhvervslivet skal også turde stå imod udfordringer. Det skal produktudvikle, og det skal søge nye markeder, men det kræver også, at erhvervslivet lettes for den omklamring, der også sker. Erhvervsministeren har talt meget for regelforenkling, og CD støtter meget erhvervsministerens tankegang om, at man skal kunne give visse virksomheder en elitebehandling. Hvis en virksomhed i en årrække har vist, at den faktisk vil leve op til love og regler, så er det nok ikke dér, man skal satse på kontrol. Til gengæld skal man så sætte kontrol ind de steder,